

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 69/01-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2001 v konaní o žiadosti Ing. K. H., bytom T., o použitie opatrení podľa čl. 127 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Žiadosť Ing. K. H. o rozhodnutie podľa čl. 127 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. júla 2001 doručené podanie Ing. K. H. (ďalej len „navrhovateľ“), bytom T., označené ako „Žiadosť“. Z jej obsahu vyplynulo, že navrhovateľ na „základe nadobudnutia účinnosti novely Ústavy SR od 1. júla 2001“ ústavný súd žiada, aby prijal „ústavné opatrenia“ na základe čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky [ďalej len „ústava“ (prikázanie konania Krajskému súdu v Bratislave v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. Z-2 33 Cb 270/95)], ako aj čl. 127 ods. 3 ústavy (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Krajským súdom v Bratislave). Rozhodnutie o týchto „ústavných opatreniach“

navrhovateľ požadoval v súvislosti s dlhotrvajúcim súdnym konaním pred Krajským súdom v Bratislave o neplatnosť rozviazania členského pomeru k Poľnohospodárskemu družstvu Trnava. Prieťahy v tomto súdnom konaní ústavný súd konštatoval vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 10/00 z 22. februára 2001. Navrhovateľ sa vo svojej žiadosti ďalej sťažoval, že Krajský súd v Bratislave a ani Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tento nález ústavného súdu nerešpektuje, pretože vo veci koná ďalej so zbytočnými prieťahmi. Z uvedených dôvodov sa „znovu obraciam na Ústavný súd SR“.

II.

Ústavný súd žiadosť navrhovateľa o prijatie „ústavných opatrení“ podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy 11. októbra 2001 prerokoval a rozhodol o jej odmietnutí z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Pri svojom rozhodovaní bral predovšetkým do úvahy, že navrhovateľ požadoval, aby ústavný súd rozhodol podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy „na základe nadobudnutia účinnosti ústavy od 1. júla 2001“ vo vzťahu k už skončenému konaniu o jeho podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy. Ako vyplýva zo záverečných ustanovení ústavy (úplné znenie uverejnené pod č. 135/2001 Z. z.), čl. 127 ústavy nadobúda účinnosť až 1. januára 2002, a nie 1. júla 2001. Pri svojom rozhodovaní ústavný súd tiež zohľadnil, že k použitiu čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy môže dôjsť iba v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (a od 1. januára 2002), pretože žiadne ustanovenie ústavy nedovoľuje, aby k použitiu týchto ustanovení došlo mimo konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a v období pred 1. januárom 2002. Navrhovateľ však požadoval, aby ústavný súd rozhodol o ich použití (prijal „ústavné opatrenia“) voči Krajskému súdu v Bratislave, postupom ktorého sa ústavný súd zaoberal v konaní o podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, pričom k porušeniu základného práva navrhovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy došlo pred 1. januárom 2002. Keďže použitia ustanovení čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy sa možno domáhať len v konaní o ústavnej sťažnosti podľa odseku 1 toho istého článku a až po 1. januári 2002 a keďže navrhovateľ ich použitie požadoval vo vzťahu ku konaniu o podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy pred 1. januárom 2002, bolo potrebné jeho žiadosť o ich použitie odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnom období ústavný súd nemá k dispozícii žiadne právne prostriedky na urýchlenie konania pred Krajským súdom v Bratislave, tak ako to navrhovateľ od ústavného súdu požadoval.